

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1501/2015
23.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у поступку предлагача С.С. из П., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби А.Н. из Б., чији је пуномоћник М.М., адвокат из Б., изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 п 127/14 од 04.05.2015. године, у седници одржаној 23.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба А.Н. из Б. изјављена против решења Вишег суда у у Београду Р4 п 127/14 од 04.05.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 п 127/14 од 04.05.2015. године, у првом ставу изреке, усвојен је захтев предлагача С.С. из П. и утврђено да је у парничном поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету П 77102/10 повређено право предлагача на суђење у разумном року. У другом ставу изреке, наложено је Првом основном суду у Београду да оконча у најкраћем року поступак у предмету П 77102/10. У трећем ставу изреке, утврђено је право предлагача на накнаду због повреде права на суђење у разумном року у износу од 40.000 динара.

Против решења Вишег суда у Београду Р4 п 127/14 од 04.05.2015. године, А.Н. из Б. је изјавила жалбу.

Одлучујући о изјављеној жалби, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/13), чланова 386, 401. и 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је утврдио да жалба А.Н. из Б. није дозвољена.

Чланом 8а Закона о уређењу судова, ставом 1. прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року; ставом 2. истог члана, прописано је да се захтевом из става 1. овог члана може тражити и накнада за повреду права за суђење у разумном року, а чланом 8б став 1. прописано је да, ако непосредно виши суд

утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року, док је ставом 2. овог члана, прописано да ће се накнада исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од 3 месеца од дана подношења захтева странке за исплату. Чланом 8в истог закона, прописано је да се на поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаде за повреду права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе закона којим се уређује ванпарнични поступак.

Из цитираних одредаба Закона о уређењу судова, произилази да је поступак за заштиту права на суђење у разумном року једностраначки и да странка која сматра да јој је повређено ово право може да тражи да се утврди да јој је повређено право на суђење у разумном року, затим да тражи убрзање судског поступка који је у току, као и накнаду за повреду права на суђење у разумном року која ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова.

У овом поступку је С.С. из П., као предлагач, иначе тужилац у парничном поступку који се води пред Првим основним судом у Београду у предмету П 77102/10, против тужене А.Н. из Б. поднео предлог за заштиту права на суђење у разумном року у том парничном поступку, и о том предлогу је одлучено решењем Вишег суда у Београду Р4 п 127/14 од 04.05.2015. године.

Како је поступак за заштиту права на суђење у разумном року једностраначки, што произилази из одредаба Закона о уређењу судова, обзиром да се поступак може покренути искључиво по захтеву странке, то и жалбу у овом поступку може изјавити једино предлагач - односно подносилац захтева за заштиту права на суђење у разумном року, уколико је незадовољан одлуком суда о његовом захтеву. Стога супротна странка у спору у коме је утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року – тужена А.Н. из Б. није странка у овом поступку. Због тога је жалба А.Н. из Б. против побијаног решења, недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 401. тачка 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.**